

NOTAT

21. april 2010

J.nr. 2010-0011242

ips/pkh

Høringsnotat til L 211

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. (Nye principper for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer, af opgørelse af årsløn, ændring af anmeldelsesfrist og ophævelse af underretningspligt) blev sendt i høring den 15. april 2010 med en høringsfrist til den 21. april 2010.

Lovforslaget blev fremsat i Folketinget den 16. april 2010.

Der vedlægges en høringsliste.

Der er modtaget høringssvar med bemærkninger til lovforslaget fra følgende organisationer m.fl.

- Ankestyrelsen
- Arbejdsskadeforeningen AVS
- Dansk Arbejdsgiverforening
- 3 f - Fagligt Fælles Forbund
- Finanssektorens Arbejdsgiverforening
- Forsikring & Pension
- FTF – Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd
- KL
- Krifa - Kristelig Fagbevægelse
- LO – Landsorganisationen i Danmark

Advokatfirmaet Elmer & Partnere har efter aftale med FOA – Fag og Arbejde den 21. april 2010 udsendt en pressemeddelelse med kommentarer til lovforslaget.

En række organisationer og myndigheder, der har været hørt, har ikke haft bemærkninger til lovforslaget.

I dette notat gennemgås de modtagne høringssvar samt kommentarerne fra advokatfirmaet Elmer & Partnere.

Dette notat følger systematikken i lovforslaget. De fleste af de modtagne bemærkninger vedrører forslaget om nye kapitaliseringsfaktorer.

Generelle bemærkninger

Der er i en række af høringssvarene rejst kritik af den korte høringsfrist.

Beskæftigelsesministeriet skal naturligvis beklage den meget korte høringsfrist men bemærker samtidig, at det var nødvendigt at fremsætte lovforslaget i indeværende samling. Baggrunden herfor er, at det fremgår af Arbejdsskadesikringsloven, at kapitaliseringsfaktorerne for 2011 skal offentliggøres inden udgangen af oktober 2010, hvorfor lovforslaget nødvendigvis måtte fremsættes i indeværende samling.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1 – 2, - nye kapitaliseringsfaktorer

Advokatfirmaet Elmer & Partnere har i deres pressemeddelelse af 20. april 2010 vedrørende lovforslaget anført en række betragtninger, der gentages i flere af høringssvarene. Derfor indledes med bemærkninger til denne pressemeddelelse. For de enkelte punkter anføres, hvilke andre høringsparter, der har haft samme bemærkning. Der er ikke grundlag for at justere lovforslaget på baggrund af bemærkningerne fra Elmer & Partnere m.fl. på disse punkter.

LO – Landsorganisationen i Danmark, 3f – Fagligt Fælles Forbund, Elmer & Partnere og Arbejdsskadeforeningen AVS anfører, at lovforslaget vil medføre forringelse af erhvervsevnetabserstatninger (150 mio. kr.) til skadelidte, fordi arbejdsmarkedsbidraget skal udgå af årslønsberegningen.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at forslaget samlet set ikke indebærer en forringelse for de tilskadekomne. Det sikres ved, at erstatningsniveauet forhøjes fra 80 pct. til 83 pct. Dette kompenserer sammen med skattelettelserne for, at arbejdsmarkedsbidraget fjernes. Herved bliver den samlede løsning udgiftsneutral.

Et element i forslaget er, at den forøgelse af erstatningerne, som modtagere af løbende erstatninger har fået som følge af skattereformerne, skal deles med modtagere af engangserstatninger – de såkaldte kapitalerstatninger.

Modtagerne af engangserstatninger har ikke fået forøget værdien af deres erstatninger som følge af skattereformerne – og derfor er der opstået en ulighed mellem de løbende erstatninger og engangserstatninger. Denne ulighed retter lovforslaget op på, så modtagerne af begge typer af erstatninger reelt stilles bedre end inden skattereformerne.

Forslaget sikrer, at der ikke er tilskadekomne, der stilles ringere end før skattereformerne. Modtagere af kapitalerstatninger får med lovforslaget i gennemsnit 17.000 kr. mere, mens modtagere af løbende erstatninger i gennemsnit får 300 kr. mere om måneden end før skattereformerne.

Bemærkningen giver ikke grundlag for at justere lovforslaget.

LO – Landsorganisationen i Danmark, Elmer & Partnere og Arbejdsskadeforeningen AVS anfører videre, at lovforslaget urigtig prætenderer at være en nødvendig konsekvens af afskaffelse af mellemskatten, og at ministeriet urigtigt angiver, at ”Hvis der ikke fastsættes nye regler, vil det ikke være muligt at fastsætte kapitaliseringsfaktorerne for 2011 og frem”.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at det ikke er korrekt, at det ikke er nødvendigt at foretage en lovændring for at kunne udbetale kapitalerstatning. Skattereformerne har ændret et væsentligt element for fastsættelsen af kapitaliseringsfaktorerne, idet mellemskatten er bortfaldet ved den seneste skattereform.

Skattereformerne har altså medført, at et af de parametre, der indgår i beregningsformlen for kapitaliseringsfaktorerne, er bortfaldet. Derfor kan den nuværende beregningsformel ikke anvendes.

Skattereformerne har samtidig medført, at forudsætningen om, at der skal være lighed mellem erstatningerne, uanset udbetalingsmåden, er fraveget.

Det er derfor nødvendigt med en lovændring for at genoprette denne forudsætning, så der også fremover kan sikres, at værdien af en arbejdsskadeerstatning bliver den samme for modtageren, hvad enten den udbetales som en engangserstatning eller en løbende erstatning.

Bemærkningen giver ikke grundlag for at justere lovforslaget.

Elmer & Partnere skriver endvidere i pressemeddelelsen, at manglende lovregulering tværtimod vil føre til ændrede kapitaliseringsfaktorer, der medfører en forhøjelse af kapitalerstatningerne på mindst 150 mio. kr. ifølge ministeriets egne tal.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at det som anført ikke vil være muligt uden en lovændring at gennemføre en umiddelbar tilpasning af skattesatserne til 2011, da mellemskatten indgår i det gældende beregningsgrundlag for fastsættelsen af kapitaliseringsfaktorerne.

En umiddelbar tilpasning af kapitaliseringsfaktorerne til skattesatserne i 2011 – uden mellemskatten – vil medføre en merudbetaling til modtagere af kapitalerstatninger på 150 mio. kr. Det vil dog samtidig betyde en merudgift for arbejdsgiverne på 150 mio. kr., hvilket ikke er hensigtsmæssig i lyset af den økonomiske situation for erhvervslivet.

Der er derfor foreslået en udgiftsneutral løsning, der betyder, at de tilskadekomne stilles bedre end før skattereformerne. Samtidig sikrer løsningen, at der ikke sker en utilsigtet forskelsbehandling mellem tilskadekomne, som får udbetalt deres erstatning som løbende erstatning og engangserstatning.

Bemærkningen giver ikke grundlag for at justere lovforslaget.

Elmer & Partner og Forsikring & Pension anfører, at der ikke er sammenhæng mellem ændringerne i skattelovgivningen og forslaget om at afskaffe arbejdsmarkedsbidraget som en del af årslønsfastsættelsen.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at det er korrekt, at forslagene om at trække arbejdsmarkedsbidraget ud af den årsløn, der ligger til grund for beregningen af erstatningen, og om at forhøje erstatningsniveauet fra 80 pct. til 83 pct. har til formål at gøre den løsning, der foreslås i lovforslaget, udgiftsneutral. Dette er fundet nødvendigt under hensyn til den nuværende økonomiske situation. Hertil kommer, at løsningen fortsat sikrer de tilskadekomne en rimelig og retfærdig kompensation. Samtidig retter forslaget om at trække arbejdsmarkedsbidraget ud af års-

lønnen op på en asymmetri med hensyn til beregning og udbetaling af erstatning. Beregning af erstatning for tab af erhvervsevne sker på baggrund af årslønnen inklusive arbejdsmarkedsbidrag, hvorimod der ikke betales arbejdsmarkedsbidrag af de løbende erstatninger for tab af erhvervsevne og tab af forsørger.

Endelig anfører **Elmer & Partnere**, at lovforslaget vildledende prætenderer at være udgiftsneutralt. **Forsikring & Pension, FTF – Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd og KL** anfører, at man er usikre på, om forslaget er udgiftsneutralt. Der er i den forbindelse henvist til den korte høringsfrist, samt anført, at man fortsat vil vurdere forslaget og eventuelt vende tilbage med yderligere spørgsmål til økonomien i forslaget. FTF ønsker en redegørelse med typeeksempler på, hvad ændringerne i lovforslaget betyder for fordelingen af erstatningerne. KL efterspørger tilsvarende beregningerne for så vidt angår forslagets kommunaløkonomiske konsekvenser. KL har videre rejst spørgsmål om forslagets økonomiske konsekvenser i forhold til bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at de beregninger, der er foretaget i Arbejdsskadestyrelsen, Beskæftigelsesministeriet og i Finansministeriet viser, at den samlede løsning er udgiftsneutral.

Arbejdsskadestyrelsen vil sende grundlaget for beregningerne til Forsikring & Pension og KL i overensstemmelse med deres ønske. Ligeledes vil Arbejdsskadestyrelsen tage kontakt til FTF med hensyn til de efterspurgte eksempler.

Bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring beregnes på baggrund af atp-bidraget og arbejdsgiverens tilknytning til en branche. Bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring påvirkes således ikke af dette lovforslag, som anført af KL.

Bemærkningen giver ikke grundlag for at justere lovforslaget.

FTF har ligeledes bemærkninger om fratræk af arbejdsmarkedsbidrag. Man henviser til, at forslaget om at trække arbejdsmarkedsbidraget ud af årslønsfastsættelsen tidligere er afvist politisk – sidste gang i 2005. FTF har i et bilag til høringssvaret anført 2 regneeksempler på, at tilskadekomne mister erstatning. Videre anfører FTF, at forslaget om at trække arbejdsmarkedsbidraget ud af årslønnen ikke rammer højtlønnede i samme omfang som lavtlønnede, samtidig med at denne gruppe får den fulde fordel af det forhøjede erstatningsniveau. Endelig finder FTF, at forslaget om at trække arbejdsmarkedsbidraget ud af årslønnen fraviger bestræbelserne på at harmonisere arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at i det bilag, som FTF har vedlagt høringssvaret, foretager FTF beregninger vedrørende løbende erstatning. Der er ikke taget hensyn til beskatningen af den løbende erstatning i beregningen. Beskatningen af den løbende erstatning er et væsentligt element i forbindelse med de oplysninger om konsekvenserne for den enkelte, der er beskrevet i lovforslagets bemærkninger. De beregninger, som FTF har foretaget, kan derfor ikke lægges til grund ved vurderingen af lovforslaget.

Det er ikke korrekt, at højtlønnede (tilskadekomne med indtjening over lovens årslønsmaksimum, der i 2010 udgør 451.000 kr.) ikke rammes af reduktionen af årslønnen med arbejdsmarkedsbidraget på samme måde som personer, der får beregnet erstatningen på grundlag af den faktiske indtjening. Årslønnen før fradrag af arbejdsmarkedsbidrag begrænses af årslønsmaksimum og først derefter fratrækkes arbejdsmarkedsbidraget i årslønnen.

Forslaget om arbejdsmarkedsbidrag kan i visse situationer indebære en forøgelse af et eventuelt differencekrav efter erstatningsansvarsloven. Beregning og udbetaling af erstatning efter erstatningsansvarsloven og arbejdsskadesikringsloven kan ikke umiddelbart sammenlignes. Det skyldes blandt andet, at der ikke indgår beskatning ved fastsættelsen af erstatning efter erstatningsansvarsloven. Erstatning efter erstatningsansvarsloven for tab af erhvervsevne udbetales altid som en engangserstatning.

Der er ikke grundlag for at ændre på lovforslaget i lyset af bemærkningerne fra FTF.

Dansk Arbejdsgiverforening støtter forslaget om justering af kapitaliseringsfaktorer for så vidt angår princippet om, at værdien af erstatningen skal være den samme uanset udbetalingsmåden. DA kan imidlertid ikke støtte det element, der indebærer, at erstatningsniveauet hæves fra 80 pct. til 83 pct. DA støtter, at de årlige kapitaliseringsfaktorer alene fastsættes på grundlag af de elementer, der blev indført i 2007.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at forslaget om at hæve erstatningsniveauet skal ses i sammenhæng med forslaget om at trække arbejdsmarkedsbidraget ud af den årsløn, der ligger til grund for beregning af erstatning. Disse forslag sikrer i forening, at forslaget samlet set bliver udgiftsneutralt.

Bevares det nuværende erstatningsniveau på 80 pct. bliver der tale om en mindredgift for arbejdsgiverne på 130 mio kr., og dermed en tilsvarende mindredbetaling til tilskadekomne på 130 mio. kr.

Med hensyn til bemærkningen om, at DA finder, at kapitaliseringsfaktorerne alene skal fastsættes på grundlag af de elementer, der blev indført i 2007, bemærkes, at dette ikke er muligt. Det skyldes, at mellemskatten er bortfaldet ved den seneste skattereform.

Bemærkningerne fra DA indebærer ikke behov for at justere lovforslaget.

3f – Fagligt Fælles Forbund kan ikke tilslutte sig forslagene om arbejdsmarkedsbidrag og erstatningsniveau. 3f anfører, at justeringer af beregningsgrundlaget og i erstatningsniveauet bør gennemføres med grundigere høring og konsekvensberegninger.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at forslagene om arbejdsmarkedsbidrag og erstatningsniveau skyldes ønsket om at gøre forslaget udgiftsneutralt samlet set.

Det har beklageligvis ikke været muligt at gennemføre en længere høringsprocedure i forbindelse med dette lovforslag. Der henvises til indledningen til dette notat.

Bemærkningen giver ikke grundlag for at justere lovforslaget.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening tilslutter sig den samlede løsning vedrørende kapitaliseringsfaktorer.

Krifa – Kristelig Fagbevægelse støtter for så vidt den samlede løsning vedrørende ny kapitaliseringsfaktorer. Krifa peger imidlertid på to særlige forhold; At erstatningen nedsættes for tilskadekomne, der modtager en midlertidig erstatning under for eksempel en revalidering, og forholdet til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarsloven.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at det er korrekt, at forslagene om arbejdsmarkedsbidrag og erstatningsniveau, der får betydning for både løbende erstatninger og kapitalerstatninger, også får betydning for de midlertidige erstatninger, der udbetales i forbindelse med for eksempel revalidering. Reglerne om beregning af midlertidige erstatninger er de samme som for endeligt fastsatte erstatninger.

Bemærkningen giver ikke grundlag for at justere lovforslaget.

Ændring af erstatningsansvarsloven hører under Justitsministeriet. Det bemærkes, at Justitsministeriet for tiden overvejer en justering af erstatningsansvarsloven for så vidt angår den periode, hvor der kan udbetales erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Tilskadekomne kan kun rejse krav efter erstatningsansvarsloven, når der er en ansvarlig skadevolder.

LO – Landsorganisationen i Danmark kritiserer forslaget om nye kapitaliseringsfaktorer (for så vidt angår arbejdsmarkedsbidrag) og henviser blandt andet til, at erstatningsmodtagere deltager i finansieringen af skattereformerne ved højere afgifter m.v. Videre anfører LO under henvisning til lovforslagets bemærkninger, at erstatning efter arbejdsskadesikringsloven ikke er en overførselsindkomst og ønsker fortsat harmoni med erstatningsansvarsloven.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at forslaget om at trække arbejdsmarkedsbidraget ud af årslønnen er et element i den samlede løsning for så vidt angår nye principper for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer.

Det er korrekt, at erstatning efter arbejdsskadesikringsloven ikke er en overførselsindkomst, men erstatning. Af lovforslagets bemærkninger fremgår det da heller ikke, at erstatningen skulle være en overførselsindkomst.

Der er ikke grundlag for at ændre forslaget i lyset af bemærkninger fra LO.

Til § 1, nr. 2 – 5, og nr. 7, justering af reglen om opgørelse af årsløn

Ankestyrelsen finder den foreslåede systematisering af bestemmelsen hensigtsmæssig. Ankestyrelsen foreslår samtidig en præcisering af bestemmelsen med hensyn til situationer, hvor tilskadekomne modtager overførselsindkomst.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at der ikke er grundlag for denne præcisering, idet forslaget giver hjemmel til at fastsætte årslønnen skønsmæssigt i den situation, som Ankestyrelsen nævner.

Arbejdsskadeforeningen AVS støtter forslaget om at lægge oplysningerne fra indkomstregisteret og andre oplysninger fra SKAT til grund ved opgørelsen af den årsløn, der lægges til grund ved beregning af erstatning.

Forsikring & Pension finder, at det vil være hensigtsmæssigt med et eksempel i lovbemærkningerne, idet man ikke finder, at der er tale om en kodificering af praksis. Der henvises til forslagene til ny affattelse af § 24, stk. 1 og stk. 2.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at det ikke er konkretiseret, hvorledes Forsikring & Pension finder, at der ikke er tale om en kodificering. Der er ikke grundlag for justering af lovforslaget på grundlag heraf. Arbejdsskadestyrelsen vil gå i dialog med Forsikring & Pension om bemærkningen.

Bemærkningen giver ikke grundlag for justering af lovforslaget.

Forsikring & Pension foreslår, at det overvejes, om den gældende grænse for maksimal årsløn skal ændres som følge af, at arbejdsmarkedsbidraget ikke fremover indgår i årslønnen. **LO - Landsorganisationen i Danmark** ønsker en præcisering af forslaget med hensyn til maksimal årsløn.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at spørgsmålet har været overvejet i forbindelse med lovforslaget. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt justere på beløbet for maksimal årsløn, idet det vil forrykke grundlaget for regulering af erstatningerne.

Beskæftigelsesministeriet bemærker for så vidt angår ønsket fra LO om præcisering, at højtlønnede (tilskadekomne med indtjening over lovens årslønsmaksimum, der i 2010 udgør 451.000 kr.) rammes af reduktionen af årslønnen med arbejdsmarkedsbidraget på samme måde som personer, der får beregnet erstatningen på grundlag af den faktiske indtjening. Årslønnen før fradrag af arbejdsmarkedsbidrag begrænses af årslønsmaksimum og først derefter fratrækkes arbejdsmarkedsbidraget i årslønnen. Dette fremgår imidlertid ikke tydeligt af lovforslaget.

Der vil blive udarbejdet et ændringsforslag til L 211, der tydeliggør dette.

FTF – Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd kan ikke tilslutte sig ændringen med hensyn til, at oplysninger fra indkomstregisteret eller andre oplysninger fra SKAT kan lægges til grund ved opgørelsen af årslønnen. FTF anfører, at den nuværende praksis med at indhente lønsedler 12 måneder forud for skaden bør opretholdes.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at forslaget ikke ændrer på lovens hovedregel om, at det er indtjeningen i 12 måneder forud for skaden, der er grundlaget for fastsættelsen af årslønnen. Forslaget indebærer alene, at Arbejdsskadestyrelsen kan indhente oplysningerne fra indkomstregisteret eller via SKAT. Giver oplysningerne i SKAT ikke et retvisende billede af tilskadekomnes indtjeningsevne forud for skaden, vil det fortsat være muligt at indhente lønsedler 12 måneder forud for skaden, ligesom det ved lovforslaget bliver muligt at fastsætte årslønnen skønsmæssigt, således at årslønnen bliver så retvisende som muligt.

Bemærkningen fra FTF giver ikke anledning til at justere lovforslaget.

Krifa – Kristelig Fagbevægelse støtter forslaget.

Til § 1, nr. 6, - fremrykning af en anmeldelsesfrist for visse arbejdsulykker

Arbejdsskadeforeningen AVS foreslår en række justeringer af reglerne om anmeldelse af arbejdsskader, herunder at arbejdsgiveren og lægen/tandlægen forpligtes til at udlevere kopi af anmeldelsen til tilskadekomne, og at der indføres en anmeldelsespligt for alle offentlige ansatte, der får kendskab til, at en arbejdsskade ikke er anmeldt samt udlevere kopi til tilskadekomne.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at de gældende muligheder for at anmelde arbejdsskader giver mulighed for at den anmeldelsespligtige kan orientere tilskadekomne om at arbejdsskaden er anmeldt.

Med virkning fra 1. juli 2010 bliver det obligatorisk at anmelde arbejdsskader digitalt via Arbejdstilsynet og Arbejdsskadestyrelsens fælles anmeldelsessystem EASY.

Hertil kommer, at reglerne for dispensation ved for sen anmeldelse af arbejdsskader er blevet justeret i 2007, således at der kan dispenseres, når det er dokumenteret, at tilskadekomne har været udsat for en arbejdsskade, og at der er ret til erstatning efter loven som følge af arbejdsskaden.

Det vurderes, at der ikke er behov for en udvidelse af anmeldelsesreglerne på nuværende tidspunkt.

Bemærkningen giver ikke grundlag for at justere lovforslaget.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening tilslutter sig forslaget om, at anmeldelsesfristen rykkes frem.

Krifa – Kristelig Fagbevægelse støtter forslaget om, at anmeldelsesfristen rykkes frem.

Til § 1, nr. 8, og § 2, nr. 1, ophævelse af underretningspligt

Arbejdsskadeforeningen AVS, 3f - Fagligt Fælles Forbund, FTF – Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd og LO – Landsorganisationen i Danmark finder, at pligten til at underrette tilskadekomne skal bevares. Man henviser til, at Arbejdsskadestyrelsen ikke kan forvente at tilskadekomne kan følge sin sag via Internettet. 3f anfører, at deres medlemmer ikke generelt er fortrolige med brug af digital sagsbehandling. 3f anfører videre, at underretningspligten tillige har den virkning, at myndigheden fastholdes på fristen for at træffe afgørelse rettidigt. Og så **Forsikring & Pension** finder ophævelsen af underretningspligten uhensigtsmæssig. Det anføres at forsikringselskaberne anvender underretningen til at vurdere den resterende sagsbehandlingstid.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at som det fremgår af lovforslagets bemærkninger vil Arbejdsskadestyrelsen fremover orientere sagens parter, når der er behov for det i overensstemmelse med reglerne om ”god forvaltningskik.” Der er derimod ikke behov for en obligatorisk underretning på et bestemt tidspunkt.

Det bemærkes, at Arbejdsskadestyrelsen fortsat skal træffe afgørelse inden for de frister, der er nævnt i lovens § 39. Underretningen sikrer ikke, at Arbejdsskadestyrelsen overholder fristerne. Sikringen af, om Arbejdsskadestyrelsen overholder disse frister, styres i dag og fremover på anden måde.

Bemærkningerne giver ikke grundlag for at justere lovforslaget.

Krifa – Kristelig Fagbevægelse støtter forslaget om at fjerne underretningspligten.

Øvrige bemærkninger

Arbejdsskadeforeningen AVS anfører, at erstatningsniveauet skal være 100 pct. for tilskadekomne, der tjener indtil 700.000 kr. årligt.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at erstatningsniveauet aldrig har været 100 pct. efter arbejdsskadesikringsloven. Begrundelsen er, at der er en række udgifter, der forsvinder, når man ikke længere arbejder. Erstatningsniveauet er løbende forhøjet gennem årene og foreslås ved dette lovforslag hævet fra 80 til 83 pct.

Bemærkningen giver ikke grundlag for at justere lovforslaget.

Dansk Arbejdsgiverforening har tilkendegivet, at en forsikringstager (arbejdsgiver) kan opsig en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af denne lov. På den anden side har **Forsikring & Pension** efterspurgt en tilføjelse til lovforslaget, hvorefter det fremgår, at en sikringspligtig arbejdsgiver ikke kan opsig en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne efter loven.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at lovforslaget samlet set er økonomisk neutralt for arbejdsgiverne. Det indebærer, at der kun undtagelsesvis vil være arbejdsgivere, der oplever en præmiestigning som følge af lovforslaget. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at forsikringsselskaberne kan hæve præmierne i forhold til enkelte arbejdsgivere. Dette vil forudsætte, at forsikringsselskaberne vurderer, at der er en høj andel af tilskadekomne hos de pågældende arbejdsgivere, der vil modtage engangserstatninger (kapitalerstatninger) ved arbejdsskade i forhold til gennemsnittet.

Det bemærkes, at arbejdsskadesikringsloven indeholder en generel bestemmelse om, at en sikringspligtig arbejdsgiver ikke kan opsig en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, der alene er begrundet i en forøgelse af udgifter, der er en følge af loven.

Bemærkningen giver ikke grundlag for at justere lovforslaget.

Forsikring & Pension anfører, at metoden til fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer er afhængig af det gældende skattesystem. Man finder på denne baggrund, at det skal anføres i lovbemærkningerne, at fremtidige ændringer af skattesystemet kun har virkning for fremtidige skader, således at ændringer af skattereglerne ikke influerer på størrelsen af erstatninger i tidligere truffne skader.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at det foreliggende lovforslag imødekommer ønsket fra Forsikring & Pension, idet de nye principper alene vil få betydning for skader der indtræder fra 1. januar 2011, jf. forslaget til ikrafttrædelsesbestemmelse.

Der er derfor ikke grundlag for justering af lovforslaget på baggrund af bemærkningen fra Forsikring & Pension.

Krifa – Kristelig Fagbevægelse finder, at det bliver uoverskueligt, hvis der kommer mange af disse lovændringer, som følge af ændringer i skattelovgivningen. Der henvises til, at professionelle aktører skal operere med mange forskellige regelsæt, afhængig af skadetidspunktet.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at den foreslåede ikrafttrædelsesregel indebærer, at de nye principper for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer alene skal anvendes for nye sager. Det vil sige sager fra 1. januar 2011.

Bemærkningen giver ikke grundlag for at justere lovforslaget.

Høringsliste

Advokatrådet	Forsikring & Pension
Akademikernes Centralorganisation	Frederiksberg kommune
Ankestyrelsen	Frie Funktionærer
Arbejdsmarkedets Erhvervssygdoms- sikring	Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd
Arbejdsskadeforeningen AVS	Grønlands Hjemmestyre
Business Danmark	Håndværksrådet
Børnerådet	Kommunernes Arbejdsskadeforsik- ring
Danmarks Frie Fagforening	KL
Dansk Arbejdsgiverforening	Kristelig Arbejdsgiverforening
Danske Advokater	Københavns kommune
Danske Regioner	Landsforeningen af Arbejdsskadede
Dansk Industri	Landsorganisationen i Danmark
Datatilsynet	Lægeforeningen
Den Kooperative Arbejdsgiver og In- teresseorganisation i Danmark	Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverorganisationer
Den Kristelige Fagbevægelse Fagligt Fælles Forbund	Tandlægeforeningen
Finanssektorens Arbejdsgiverfor- ening	Samtlige ministerier
Finanstilsynet	